

Виконала:
студентка 17 групи
ННІ іноземної філології
Виноградова Ольга

Викладач:
Новіцька Ю.Й.

Душа Житомира: Михайлівська вулиця

План

- 1. Вступ**
- 2. Історія**
- 3. Пам'ятки архітектури**
- 4. Список використаної літератури**

Михайлівська-це “вулиця вулиць”, своєрідна візитівка Житомира.

Вона така ж як і сам Житомир-скромна,і на перший погляд,непоказна,але ошатна і така рідна.

Для когось вона Дерibasівська на півночі України,а для когось просто “Мєхалка”.

Mykhaylivska Street is “the street of the street”.This street is a calling card of Zhytomyr.

This street is modest,at first sight-dull,but elegant and so dear.

For someone it is Deribasivska Street in northern Ukraine, but for other it is just "Myehalka."

**Михайлівська вулиця виникла на межі двох монастирів:
Бернардинського та Шаріток.**

Ця територія була південо-східною околицею Житомира і тільки у 19 столітті тут почали з'являтися перші житлові будиночки.

**Mykhaylivska Street
appeared on the verge of
two monasteries:Bernardine
and Sharitok.**

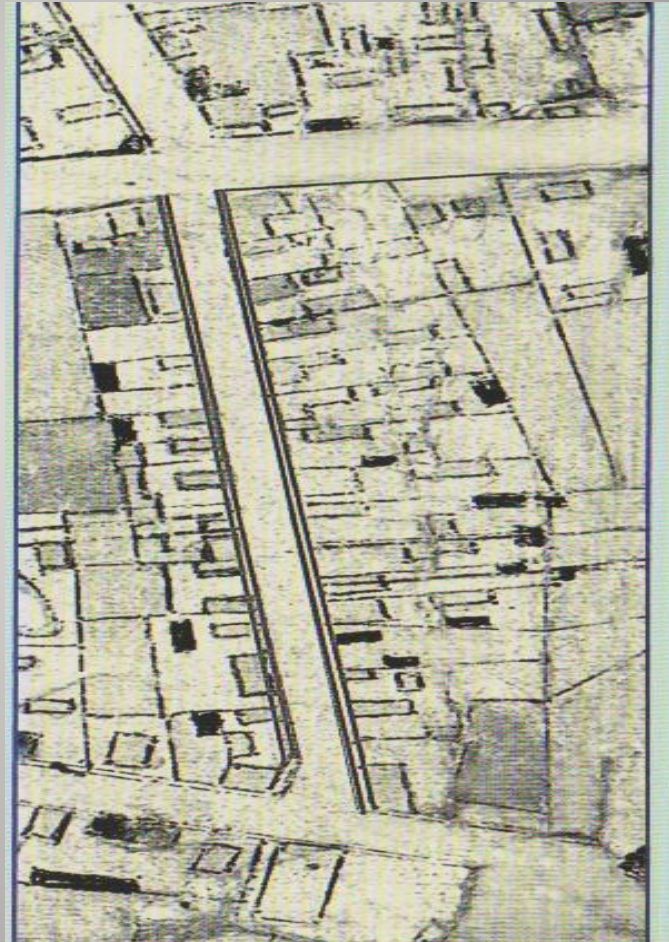
**This area was south-eastern
outskirts of Zhitomir and only
in the 19th century there
began to appear the first
residential houses.**

Люди, які жили у цих будинках дуже відрізнялися від місцевих жителів-мовчазні, замкнуті, вони постійно молилися Всевишньому, адже належали до релігійного угруповання "пилипонів". На місці теперішньої Михайлівської вони створили село пилипонів, або ж Пилипонівка. Від колишнього села ця вулиця і перейняла назву.

До 1888 року вулиця називалася Пилипонівською.

People who lived in these houses were very different from the other people. They were silent. At present site of St. Mykhaylivska, they created a village pylyponiv or Pylyponivka. From former village this street adopted the name. Until 1888 this street was called Pylyponivska.

У другій половині 19 століття Пилипонівська вулиця позбулася своїх корених жителів та стала зватися центральною вулицею міста. Почалася пришвидшена забудова, кожний метр тут коштував дуже дорого, адже Пилипонівська з'єднувала дві найголовніші вулиці міста-Київську та Бердичівську. Тут була суцільна рядова забудова: магазини, кафе, ресторани, банки, майстерні.

In the second half of the 19th century Pylyponivka street lose its indigenous inhabitants and was called the central street. The building was started, each meter cost was very expensive, because Pylyponivska was connecting two major streets, Kyivska and Berdychivska. There were shops cafes, restaurants, banks.

У 1856 році житомирський купець Михайло Хаботін за власні кошти побудував кам'яний Свято-Михайлівський храм. Згодом орієнтуючись на назву собору вулицю Пилипонівську переіменували на Михайлівську.

In 1856, Zhytomyr merchant Michael Habetin at their own expense stone built St. Michael's church. Subsequently, focusing on Cathedral, Pylyponivsku street renamed to Mykhaylivska street .

Михайлівська народилася як сільська дорога і лише у другій половині 19 століття почала приміряти сучасний міський одяг-бруківку. У 1936 році стала першою заасфальтованою вулицею в Житомирі. З 1936 року через постійні переасфальтовування піднялася на 40 сантиметрів.

Mykhaylivska street was as a rural road and only in the second half of the 19th century began to try modern urban clothing: the pavement. In 1936, the first paved street in Zhytomyr was Mykhaylivska street.

Одягнувшись в асфальт, Михайлівська стала місцем для проведення усіх урочистостей, демонстрацій і парадів.

Mykhaylivska street was place of celebrations, parades and demonstrations.

До сих пір залишається питання: чому Михайлівська вціліла під час Другої світової війни? За спогадами, тут у 1944-му році у будинку колишнього Азово-Донського банку, де на той час був обком партії перебував Микита Хрущов.

Until now, we don't the answer on the question: why Mykhaylivska street survived the Second World War? According to the memoirs, here in 1944 in the house of former Azov-Don Bank was Nikita Khrushchev.

Багато чого змінилося за роки існування Михайлівської. Будинки будувались й руйнувались. Але деякі споруди стоять й досі, але змінивши при цьому своє первісне призначення.

Much has changed over the years of Mykhaylivska street . Houses were built and destroyed. But some buildings didn't change their look, they changed only original purpose.

До революції цей будинок належав купцеві Готтесману. На першому поверсі були всілякі магазини, найпопулярнішим з яких була крамниця німця Генріха Лейбенгарця, що продавав музінструменти та листівки з видами Житомира. Потім крамниця перетворилася на Центральний гастроном. Нині це мережевий маркет "Квартал".

Before the revolution, the house belonged to a merchant Hottesman. On the ground floor there were all kinds of shops, the most popular of them was Heinrich Leybenharts's store that sold musical instruments and postcards of Zhitomir. Then it became a central store. Today this is network market "Kvartal".

У 1912 році створений будинок у стилі модерн, він був незвичним для Житомира. Збудували його для Житомирського відділення Імператорського музичного Товариства. Але вони покористуватися будівлею не встигли, на заваді стала Перша світова війна... Потім тут відкрили перший в місті звуковий кінотеатр. Нині – це Житомирський ляльковий театр.

In 1912, the house was designed in a modern style, it is unusual to Zhitomir. It was built to Zhytomir branch of the Imperial Musical Society. Then here opened the city's first sound movie theater. Now – it is Zhytomir puppet theater.

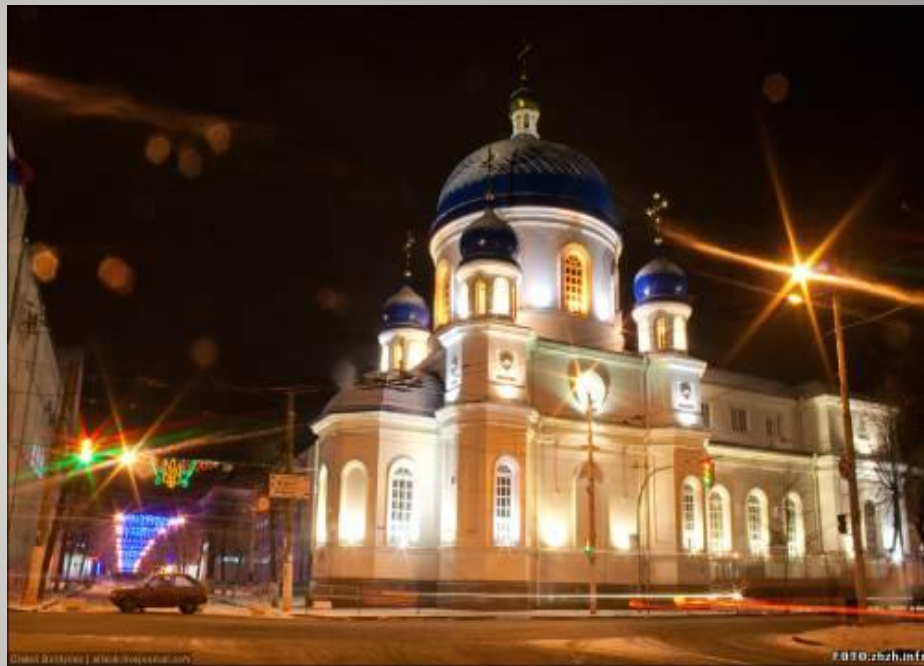
Це колишнє Товариство Взаємного кредиту. На другому поверсі діяли музичні класи, які викладав фортепіано Теофіл Ріхтер. Потім тут був кінотеатр "Люкс". Нині у цьому приміщенні знаходиться відновлена музична школа №2.

On the second floor were music classes ,Theophil Richter taught piano. Then there was the movie "Lucks". Now here is the restored music school №2.

Важкі часи пережив Свято-Михайлівський собор. У такі часи він був і складом, і лекційною залою...

Між тим тут був охрещений всесвітньовідомий піаніст Святослав Ріхтер.

Колись тут був перший в Житомирі універмаг. В часи Другої світової війни будівля вигоріла. За проектом архітектора С.М.Енгельмана будівлю відновили. З'явилася башта з годинником. Звідти щогодини лунає мелодія пісні "А льон цвіте..."

Once there was the first department store in Zhitomir. In World War II building was ruined. The architect S.M.Enhelmana restored the building. There was a clock tower. From there, hourly tone of the song "A ljon cvite..."

Сьогодні ви можете прогулятися цієї вулицею,зайти в одну з кав'ярень, випити філіжанку запашної кави та насолоджуватися чудово погодою...

Today you can walk on this street, turn into one of the cafes, drink a cup of coffee and enjoy the wonderful weather ...

...або виступами вуличних музикантів.

...or maybe to listen a music

У майбутньому Михайлівську вулицю хочуть дещо реконструювати: розшити її межі, зробити дійсно пішохідною, посадити нові дерева (саджати їх будуть молодята) та влаштувати в одному з приміщень музей цієї вулиці.

**In the future this street will be reconstruct.
Embroidered her limits really make pedestrian,
plant new trees (they will put the couple)
and hold in one of the rooms of the museum street.**

Використана література

Мокрицький Г.П. “Душа і серце Житомира:Наша рідна Михайлівська”.Житомир видавництво “Волинь,2014.-32 с-134